

Spiritul cetii

Casian Maftei

ah! ceața asta rece,
și atât de densă, în noapte...
mă învelește
ca o lână murdară și udă.
va trebui să reconsider aproape totul:
Printre aceste fiorduri,
doar spiritul vikingului răzbate...

tu...
ești alcătuită din gheață și oțel,
pulpe și brațe de fildeș.
în loc de ochi, două pietre de agat.
ești goală.

Vino, copile cu părul bălai,
și râzi la soare!
acum, că ești mare,
Va trebui să începi a paște bobocii de floare de cireș,
în măduva lumii... Ah! primăvară,
Cât ești de departe...
se aude dangăn de clopot sinistru_
Ești mort, spirite?
vikingul aude doar glasul sângelui rece,
În fiordul inimilor viteze.

iubirea este o utopie,
atunci când,
în loc de aripi,
oamenii sădesc în gând
trepte de aur,
argint,
și bronz.
spiritul vikingului aude doar glasul sângelui rece.
acum
ești mare, copile flămând a privi,
acești doi ochi de agat: Zboară!

e noapte. ceața,
Ca o lână murdară și rece,
îmi acoperă firul vieții...
Va trebui să opresc un timpan
din dangănul său,
căci, tu,

POEZII ONLINE

Tu ești făurită doar de mintea mea,
doar pentru iarna aceasta...
În ochii tăi de agat,
eu sunt un muritor, însă,
Iată aripile!...